

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:		Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap.	Hirdetéseket
Egész évre	5 ft — kr.	Szerkesztőség:	elfogad s juttányosan számít a
Felére	2 ft 50 kr.	Görbe-utca 1047. szám, hova a lap szellemi	Kiadóhivatal:
Negyedévre	1 ft 25 kr.	részét illető közlemények kellenek.	Belicey-út saját-ház 11. sz. sz. 11.
Egyes szám ára 10 kr.		Kéziratok nem adatkak vissza.	hova az előfizetési pénz-

Törvényt az izgatók ellen.

Kassa város képviselői feliratot intéz a kormányhoz, kérve, hogy a nemzetiségi izgatások fékezésére, megtorlására külön törvényt alkottassék.

Tény, hogy e tekintetben a magyar büntető-törvény rendelkezései fogycatékosak, az erőtlenségig gyengék. Tény, hogy az egész eljárás mód nem hogy elősegítő, de megnehezíti az óhajtott célnak gyors elérését. Tény továbbá, hogy az egyházi és iskolai autonómia jól védő mentővái, alig hozzáférhető melegengető fészkei az izgatóknak.

Már pedig az is tény, hogy sürgős kötelességgé vált reánk nézve, hogy a nemzeti bujtogatók ellenében erősebb, szigorubb rendszabályokat alkalmazunk. — A honpolgárok nyugalmaát testvérics egyetértést meg kell oltalmaznunk a bomlasztó kísérletek ellen. Ma még abban a helyzetben vagyunk, hogy ezt minden nagyobb kockázat

nélkül megtehetjük. Ma még sokkal kisebb az izgatók hatásköre, hogy sem lehet nem fegyverezhetnők őket, a nélkül hogy rendszabályainkkal a tömegnél veszélyesebb visszahatást keltenénk. Ma még megtehetjük, hogy *adilasszuk* őket a néptől, a melynek nevében izgatnak; megtehetjük, hogy *szigoru* föllépés által *megelőzzük* a veszélyt, a melyet szannitetésünk *okodásból* maga után vonna.

De ép oly *gyors*, mint *paratikus* intézkedésekre van szükség. És *hifigástanon tapintatra*: olyanra, a minovel a műtörvosnak kell bírnia az operációnál. Mert az bizonyos, hogy a bujtogatók *sebet* mulhatatlanul *ki kell rájü* a magyar állam testéből, ha azt nem akarjuk, hogy ellenesodjék. De a mennyire szükséges, hogy a fertőzött rész egy atomját se hagyjunk testünkben. Ép oly óvatosan vigyaznunk kell, hogy késünk egészséges husba ne vágjon: — mert ezzel magunkra hoznánk veszedelmet. — *egy baj helyett kétfőt.*

elfogad s juttányosan számít a
Kiadóhivatal:
Belicey-út saját-ház 11. sz. sz. 11.
hova az előfizetési pénz-

Kolánni és ortalu
az izgatókat és *mególtalmazni* tőlük a né et. Csak ilyenképp *előzhetjük* meg, hogy hazánkban lakó román vagy tót népesség valóságos áldozatul ne essék a rendszeresen és korlátlanul folytatott bujtogatóknak.

Mert ki gondolhatna aggodalom nélkül arra az eshetőségre. — mellyel a túlzók mindegyre fenyegetnek minket. — hogy elkövetkezhetik az idő, a mikor erőszakkal kell levernünk az izgatások következtét! — Ki ne érezné, hogy gyöngeségünknek volna az világra szóló bizonyítéka, ha esetleg csakugyan a fegyver erejével kellene érvényt szereznünk itthoni hatalmunknak. És ki ne tudná, hogy egy ilyen akciónak, ha még akkora sikerrel járna is a mi javunkra, — ugy ilyen akciónak a következményei nem a békét, hanem csak fokozottabb mérvű gyűlölséget és surlódásokat hoznának a nemzetiségek közé.

Örömmel üdvözöljük tehát a kas-

A SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA

Miképp támad a szerelem?

— A Szarvas és Vidéke eredeti tárcája
(Vége.)

Ha jön az almokat osztó est: elbágyadunk, de nem álom, nem az alvástra, hanem azért, hogy a néma sötétben lelkünk felkeresse azt a lenyt, aki egyszerre ismerette meg szívünkkel a legédesebb boldogságot és a legnyugtalanabb fájdalmat. Nem tudunk aludni, bár későre jár az idő: nem tudjuk elhallgattatni szívünk lázas dobogását, pedig olyan édesen esítitgatjuk. Aludjál bohó szív, látod te érted senki sem oped a világon! . . . És e szív nem hallgatva semmire, senkire, nyugtalanul, lázasan ver tovább, tovább. . . Ha szemünket álomra csukjuk: egyszerre megjelenik előttünk az a fényes ideál, a kinek csak ruhájához kell érni is egy megfizethetetlen boldogság, a ki már nagyobb hatalom fölöttünk minden látható és képzelt erőnél, aki fogva tartja lelkünket, hogy ne röpüljön tovább, csak az ő

lakásának ablakaihoz, ott surranó cseben szelenül a kis nyílason és tapadjon az almodozó angyal ajkaira, míg jön a liboros hánal a sugárt szóró nap megjelenik a pirkadó kelet derűjében.

Oh! ezek az almatlan éjjelek mennyit érnek az ő esőndes, néma sötétségükkel?

Ha pedig elalszunk: jön az a bohókás tündér, aki minden szívnek, minden léleknek áldó angyala: hoz tarka almokat, édes boldogságot, mennybeli üdvöt. Karjainkba vezeti a drága lenyt, hogy ringassuk térdjeinken, csokoljuk lázas hővel ajkait, öleljük önfelédten, tüzzel és pihenjünk meg puha fehér vállain, hajtsuk oda habkoblere fejünket és hallgassuk meg miként piheg a félnék kis galamb, a mi üdvösségünk! Oh! az álom a szerelmes szívnek egy világot ér!

Aztan, ha virrad, szinte haragszunk. Nem szeretjük a mozgó életet, nem szeretjük a jármát, nem szeretjük a fényt. Ha munkához fogunk is, csak ösztönszerűleg végezzük azt, gondolatunk, lelkünk mindig nála van. Ilyenkor a legnagyobb nyűg a kötelesség. . . Ha irnunk kell, az ő nevé

írjuk minden lap szögletére, ha beszélünk, minduntalan az ő nevé hangztatjuk, dalunk viszhangzik az ő ajkairól, mely megcsendül mindenütt körülünk a fehéző szél susogásában a hulló level esőtetésében, a csermely édes esabogásában és alakját látjuk a zöld mezők bájos virágaiban, a tova tűnő kis madárban, minden bokorban, minden esillagban, minden fénysugárban, Az erdők fűsleges csöndje vonz legjobban ez edesfájó állapotban. Ott minden fűszállal róla beszélünk és nem hallja más csak az Isten és a szerelmes madarak. Nevét bevestük a sima fa kergébe és megtanítjuk az egész erdőt nevére.

Érezzük aztán, hogy a láz, mely szívünkben árad, napról-napra magasabb fokra lag, fejünk szédül és gondolataink bármerre inditsuk, mindig ahoz a lényhez szárnyalnak, aki elbűvölt, megigézett, felzavarta egész valónkat, idegrendszerünket és egész életünk telett a legnagyobb hatalom lett. Reszketve várjuk a pillanatot, — hogy lássuk, hogy szólhassunk vele, lábaihoz boruljunk s fuldokolva mondjuk el, a mi szívünkben vágy, vérünkben tűz, lelkünkben

sai kezdeményezést és sikert kívánunk annak. De a mikor az államhatalom az izgatókat keményebb büntetésekkel sújtja, — úgy az államnak, mint különösen a magyar társadalmának kiváló gondja kell hogy legyen arra, hogy maga a nép, melynek bitorolt nevében az üzelmek folynak, — a megtorlások által érintve soha se találja magát. A kibékülést (a hol már erre van szükség) és a testvéries béke állandó megőrzését (a hol ez még megzavarva nincsen) semmiesem biztosítja jobban, mint ha társadalmi uton őszinte jóindulattal, barátságos és valódi testvéries viselkedéssel támogatjuk az állam hasonló törekvéseit.

Hiszen nekünk nem az „oláh“ vagy „tót“ az ellenségünk, hanem egynehány izgató! — És ha mi általánosságban az „oláh“ vagy a „tót“-tal éreztetjük kedvetlenségünket, akkor mi a túlzók büntársává szegődünk és az ő malmukra hajtuk a vizet! *Kezdeményezni* ama válaszfalak eltüntetését, melyek közöttünk és más ajku honfitársaink közt fennállanak — magyar kötelesség.

Mi kell, hogy megtegyük mindennütt az első lépést, mert mi vagyunk az erősebbek és az előnyösebb helyzetben levők.

Ha a magyar társadalom és a sajtó türelmetlenebb organumai megértenék ezt a kötelességet és azt egész mértékben teljesítenék is — akkor a pacifikáció feladatának éppen felerészét végezhetnők el mi magunk. D—h.

A becsület.

Mindenap megesis egy-egy sikkasztás az utóbbi időben. Olyan kö-

zönséges, olyan megszokott már ez, hogy különös feltűnést sem kelt ott, a hol történik, sőt a lapok nem foglalkoznak már olyan terjedelmesen az efféle mindennapi esetekkel, mint ezelőtt, mikor még szenzációs hírek neveztük a sikkasztást és mohón kapott rajta a megbotránkozott, olvasóközönség.

Hiszen megbotránkozunk rajta ma is, ha idegen pénzhez nyúl valaki, de annyi hatása kétségtelenül megvan az efféle esetek sűrű ismétlődésének, hogy a közönség már csak a tízezrek és száz-
ezrek elsikkasztóit tartja érdekes embereknek és egy vállvonással, egy unott ásitással tér napirendre azon apró gonosztevők esetei fölött, kik rongyos pár száz forint miatt térnek le a becsület utjáról.

Az ilyen kisebbszerű esetek legfőbbjében annyiban foglalkoztatják a közvéleményt, amennyiben összefügg velük a községi és állami igazgatás bírálata. Némelyek a közpénzek hűtlen kezeléséből nagyon szeretnek elítélő következtetést vonni az önkormányzati közigazgatásra s ha Szabadkán, Szentesen, Szarvason, vagy akárhol sikkasztás nyomára jut az ellenőrzés, mindjárt kész vannak a szenzációval, hogy ime, ez az a híres közigazgatás, melyet a választott tisztviselők intéznek. Nőde a napi krónika gondoskodik ennek az egyoldalú ítélkezésnek cáfolatáról is, mert tömegesen jegyzi föl az állami pénztárakból sikkasztásokat is, bizonyosságául annak, hogy a kinevezett hivatalnokok ujjai között is akadnak enyvesek, melyekhez odaragad a m. királyi, vagy helyesebben a császári és királyi osztrák pénz.

Kétségkívül kettős oka van ennek a sikkasztási láznak, mely nem válogat sem a pénztár jellegében, sem a pénzeszekben. Egyik az, hogy itt és ott, az állami és községi pénztáraknál még mindig hiányos és muladékos az ellenőrzés,

a másik az, hogy a kik a pénztárakat kezelik, a tisztviselők rendszerint oly nyomoruságosan vannak díjazva, hogy folytonos pénzzavaraik, folytonos kísértések nyomása alatt tartják őket, egészen addig, míg az első hűtlenséggel rálépnek a bűn útjára, melyen nincs többé megállás.

Az esetek hosszú sora bizonyítja, hogy ezen a két okon fordul meg minden sikkasztás, de azért a hivatott többség sem az egyik, sem a másik irányban nem teszi a kötelességét és különösen az ellenőrzés oly laza és kétséges nálunk ma is, mint akár évtizedekkel ezelőtt, mikor még egészségesebb viszonyok voltak és hasonlíthatlanul kevésbé fejlődött ki a sikkasztási láz.

Sok jogosultsága van, hogy ép ebben a dologban a régi jó időket emlegessük, mert két évtized óta annyira változtak a megélhetési viszonyok, hogy a mai tisztviselők helyzete valósággal össze sem mérhető a husz esztendő előttivel, mikor a szerényebb hivatalnok díjazása is elég volt a megélésre. Ma egyáltalában küzdelmes és súlyos az existenciája minden tisztviselőnek, még a legjobb javadalmazásának is azért, mert erősen megnöttek az igények és a szükségletek, és mert a végső takarékosagra, sőt nélkülözésre van utalva minden tisztviselő, a ki magánvagyonnal nem rendelkezik.

Nem melegség ez természetesen a köztisztviselők bűnös megfélekedésének, csak magyarázata. És bármily szokatlan, bármily megdöbbenő is, nem csodálkozhatunk és bámulhatunk azon, hogy a váli kir. járásbíró egyik bíróját több évi börtönre ítélték el, mivel a kezelésére bizott büntetés-pénzekből sikkasztott. Megdöbbenő, hogy a bírónak előkelő állásában annyira megfélekedezék egy művelt ember a becsületesség legelőkelőbb szabályairól, de viszont nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy annak a szerencsétlen embernek mindössze 1200 frt évi fizetése volt, mely sok arra, hogy éhen haljon belőle, de kevés arra, hogy megéljen, akár a legutolsó szatócsmódja szerint.

Követ dolgnak arra a bíróra mindnyáján, nem szólhat mellette senki, akinek fogalma van a férfitisztességről és arról a fokozott mértékről, melyet becsület dolgában alkalmaznunk kell a bíróra, a ki a király ő felsége nevében ítél és fenyít. Az az ember el van veszve, megbélyegzi őt a társadalom, elítéli a törvény. Az az ember elveszítette jogát, hogy emelt fővel járjon közöttünk, elveszítette állását és jövőjét. Idáig be van fejezve a dolog abban a perben, amint behizonyult, hogy elidegenített összegért eldobta becsületét és egy fél élet küzdésének célját, kilátásait. De ha nem szabad is enyhébben ítélni az elbukottról, ha nem szabad is megszámni az elsülyedt embert, szabad érezni és kimondani, hogy ez is, mint annyi más, áldozata azoknak a boldogtalan viszonyoknak, melyek között a

gondolat: . . . Ha ez a kínos boldog óra is eljön a mit hebegünk erelmünkről, visszhangra talál, elmémulnak s a boldogság marmorában szótlanul nézzük azokat a szemeket, melyeknek ragyogásán a mi egész életünk lényre rezeg, az ajkak, melyeknek részegítő csókjáért reszketünk, a karesu derekat, melyért karjainkban minden ér lázong, s ölelésére jobban vágyunk, mint a menyország minden üdvösségére. A láz napról-napra fokozódik. Betegek és környezetünk előtt végtelenül kiálthatatlanok, unalmasok, ezótlanok vagyunk az nap, a mikor őt nem láthatjuk — haragszunk, hogy ha bajunk felől indakozódnak és minden vigasztalásunkra irányuló törekvés bosszant: . . . Végre eljő a nap, mely minden képzelt boldogságot felülmul egy pillanatával, a mely pillanat átvarázsol a földről a menyországba, az üdvösség fényes világába és megittasít, elkábit, marmorba ejt.

Élesattant az első forró csók. Karjaink kitáruznak és lázasan öleljük keblünkre azt, a tündérvilágot, melyről eddig csak boldog álmaink rajzoltak homályos képeket. A láz mindjobban fokozódik szívünkben, vérünk

forr, agyunk szédül s e főséges betegségben mi boldogok vagyunk.

Ez a szerelem igaz föllángolása és ez örökké hevít srunkig . . . Elűzhetnek a sors átkos körülményei a világ másik szélére, elhagyhatjuk a viszonyok kényszerítő hatása alatt azt a lényt, a kihez odaforrt minden erelmünk, lelkiünknek minden gondolata; de fenséges alakja kísérni fog titkon, csodálatosan mindennütt s azt a meleget, melyet szemeknek tüze gyújtott meg szívünkben, ki nem olthatja soha semmi senki . . .

Ez a szerelem csupán az igaz és a többi mind játék volt. Felhevülés, vágy, vérház, mely kialszik oly gyorsan, mint a hogy föllángolt. Bolygó-tűz, tovatűnő fénysugár, gyöngye mécsvilág, mely eltűnik gyorsan . . . A szerelem nap, mely főségesen ragyog örökké, azzal a sugárzózzonnel, melyet ki nem olthat sem vihar, sem jagy, sem zápor . . . Csodálatos, megfoghatatlan, érthetetlen láza a szívnek, a mely sokszor igaz okok nélkül támad, külön jelleme, — más és más hatása van az egyéni véralkat és műveltség szerint minden embernél, de mindig mindennütt hatalom és örökkévalóság! . . .

tisztviselőnek valóságos hősnak kell lenni, hogy ezer lemondás árán megéljen nyomorúságos fizetéséből.

A vaáli bíró nem volt hő, nem tudott lemondani, nem tudta megérteni, hogy igazságos és helyes dolog az, ha ő nélkülöz. A bíró ki a büntetőtörvény ellen vétett, meg is fog bűnhődni. Ugy kell lenni, úgy kívánja a tisztesség. Ha nem ép oly kívánatos az is, hogy a pénzügyminiszter, a kormány, a törvényhozás értsék meg ennek és száz hasonló esetnek a tanulságát.

Napról-napra érettebb, sürgetőbb a kérdés, hogy az állam tisztességes megélhetést nyújtson a tisztviselőinek és a szerencsétlen vaáli bíró bottlása a sok közül csak egy példa arra — hogy könnyen elhinné még valaki, miszerint az államhatalom is részes a közegének bűneiben.

D - h.

Mi újság?

Tallán Béla főispán Ő Meltósága f. hó 8-án városunkba érkezett. Az indoháznál díszes közönség várta. A vonat megállása után főispánunk kíséretével — mely Baró Vécsy t. m. aljegyző és Kiss Gyula számvevőből állott kiszállott. Az üdvözlő beszédet Dr. Kresmarik János főszolgabíró ismert ekesszólásával tartotta, melyre főispánunk válaszolt meleg kifejezésekben. A hivatalos tisztelés d. e. 10^{1/2} órakor vette kezdetét, és pedig a közönségi képviselői testülete Dancs Béla, az ev. egyház Áchim Ádám, az izr. egyház Dr. Szemző Gyula, a helybeli kir. járásbírósal Kontur József, az adóhivatal Mayer Frigyes, a főgymnasium Benka Gyula, a polg. név. intézet Moeskönyi József, a takarékpénztár Salacz Ferenc, az ipartestület Grosz Lambert, B. Szt.-András község előjáróság Fabricey Soma, a színtársulat Halassy Béla, a római kath. egyház Szirmay L. Árpád plébános vezetése alatt. Magánhallgatást nyertek: Práznovszky Ferenc, Csomák István, Kiss Mihály és Zsibrik Mihály. A főispán, ki gróf Bölza Géza Ő Meltóságának vendége volt, délután Haviár Daninál, Kontur Józsefnél, Salacz Ferencnél, Dr. Salacz Oszkarnál, Dr. Szemző Gyulánál, Dr. Kresmarik Jánosnál, Szirmay L. Árpádnál és Dancs Bélánál tett látogatást. Este főispánunk tisztelőre a „Királyfogás” lón díszelőadásként előadva. Ő Meltósága a második felvonás végéig jelen volt és élénk tapsokkal adott kifejezést tetszésének, valamint teljes melegegedtségének. Esti 8^{1/2} órakor a kaszinó helyiségben Ő Meltósága tisztelőre társas diszvacsora lón rendezve melyen városunk intelligenciájának színe-java jelen volt. Az első pohárköszöntőt főispánunk mondotta az uralkodóra, Dr. Kresmarik János, Szirmay L. Árpád a főispánra Haviár Eani országgyűlési képviselő szellem-től szípközönségében a főispánra és a főispán családjára, Benka Gyula, Dancs Béla, Salacz Ferenc a főispánra, Dancs Béla második pohárköszöntőjében szólni nem akaró eljenzések között a Bolzacsaládra, Valentinyi János tanár és Boros tanító a főispánra. A társaság 10^{1/2} órakor oszlott szét. Ő Meltósága a ki rövid ittléte alatt is deeresz-

kedő nyája-sága és szívesége által mind-nyitunk szívét nyerte meg, a hajnali vonattal utazott vissza Gyulára.

Bankett az új jegyzők tisztelőre. A szeptember 2-dikán megejtett jegyző választást, melyről már lapunk múlt heti számában megemlékeztünk, ősi magyar szokás szerint magnum áldomás követte; a városházának Belicey-úti néhány nagy terme színiültig megtelt résztvevőkkel és természetesen beszédekben, toasztokban nem volt hiány. A beszédek sorát Dr. Kresmarik János főszolgabíró kezdte meg, ékes szavakban üdvözölve az újonnan választottakat, amit Dancs Béla főjegyző köszönt meg zajos eljenzekkel követett beszédben a maga és jegyzőtársa nevében. Harmadiknál Haviár Dániel szólalt fel. Városunk országgyűlési képviselője ezuttal is azaz az eloquentiával és nemes tartalommal szolt, mely az ő beszédeit mindig jellemzi és amelyet már a múltból van szerencsénk ismerni. Beszédét, mely a jelenlévőkre mély hatást tett, különösen aktualis vonatkozásainál fogva egész terjedelmében szeretnők közölni ugyan, de ha már sajnálatunkra a tér szűke ezt nem enged meg, nem mulaszthatjuk el, hogy egy érdekes passzusát ki ne emeljük. Képviselőnk ugyanis Szarvas kimagaslóbb egyéniségeiről szólva, ilyenekül ötöt nevezett meg, bár csak exemplificative t. i. Sárkányt, Konturt, Póhlt, Janurilót és Delhányit. Mindenesetre érdekes és az ő szájából hangozván nagy jelentőségű nyilatkozat — mai viszonyaink között. E helyütt tartozó kötelességünknek tartjuk kijelenteni a magunk érdekében azt is, hogy a lap múlt heti számában az esperességi bankettéről szóló tudósításunkban a szónokok sorából képviselőnknek neve maradt ki — természetesen eléggé nem sajnálható tévedés föl. tán. Hogy a szónokok sorából Benka Gyula sem maradt ki, hogy az ő beszéde ismét egy valóságos kis szónoki remek volt, telve magas szárnyalású gondolatokkal: az olyan természetes dolog, amit bizony alig kell felemlitnünk. No, de fiskálisaink se azért ették hajdan a bötüt, hogy elhallgassák a nagy ártatlan igazságot. Dr. Szemző Gyula, Kollár János, Dr. Salacz Oszkár, Dr. Haviár Gyula egymásután állottak fel, poharaikat ürítvén — különböző témákra. Éjjél után pedig jöttök bőségesen a vad toasztok, de nincs oly reporteri önfeláldozás, mely ezeket számon tartotta volna és így ezuttal nem kerültek nyilvánosságra.

A községi jegyzői hivataloknál közelebb új munkabeosztás jön életbe. A beosztás főbb vonásaiban a következő: Dancs Béla 1-ső jegyző kezeli a közgyűlési és tanácsülési ügyeket valamint a közegészségügyi és állatbetegségügyi. Golián Soma főjegyző az összes állami adóügyeket. Salacz József főjegyző kezeli a katonai, árva, hadmentességi díj, bagatell, haláleset felvétel, tan és ovodai ügyek, lóösszeírás, ebösszeírás stb. Bakay Sándor végzi az adóellenőrzést, ártér községi és megyei adóügyeket és munkás szerződések megírását.

Uj lap. Mint értesültünk f. hó 15-étől kezdve városunkban „Emberbarát” címen egy kéthetenként megjelenő népszerű egészségügyi lap fog Nyiri Elek szerkesztésében megjelenni.

A kolera megyénkben eddig

csak Orosházán lépett fel, hol a mai napig megbetegedett összesen 35 egyén. Ezek közül meghalt 15, felgyógyult 12, gyógykezelés alatt áll 8.

Uj ovoda. A harmadik tizedben felállítandó ingyenes óvodai helyiségül a község Weitzner Ignác Somorin utcai 1340 h. sz. házáat f. október 1-től bérbé vette.

Utátadás. Az eddigelé város kezelés alatt lévő Szarvas-Endrődi országút f. hó 15-én lesz az államépítészeti hivatalnak átadva.

A békésmegyei gazd. egyesület által f. évi oct hó 7 és 8-ik napjaira tervezett mezőgazdasági kiállítás és verseny, a kolerára való tekintettel a jövő évre halasztatott.

A főszeszon beálltával a „Képes Családi Lapok” tartalma és fokozódott érdekességben és változatosságban. Irói gárdája pilent erővel fog a munkához, hogy a közönséget érdekesebbnél érdekesebb dolgozatokkal szórakoztassa. A 37-ik szám tartalma ezuttal is változatos és érdekes. A gyönyörködtető párosul benne a hasznossal. Felvidítő elbeszéléseken kívül helyet találnak benne olyan közlemények is, melyek a család egészségügyét érdeklik és hasznos utmutatásokat tartalmaznak. Szóval a közönség igényeit minden irányban kielégíti s ily szempontból a pártolást a legnagyobb mértékben kiérdemli. Részünkről a legmelegebben ajánljuk e hasznos és jutányos szépirodalmi képes heti lapot.

Selyem hamisítvány. Egesszünk ol egy mintát a venni szándékoló fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialakszik, maga után csekély világosbarna hamuhagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű-szállomás-lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (min hogy rostszállai a fest anyagtól telítettten tovább izzanak) és sötétbarna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik csak meggörbül. **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára **Zürichben** házhöz szállitva, póstabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való- akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Színészet Szarvason.

Szombaton, sept. 2-án „A dolovai nábob leánya”, Hérceg 5 fely. színműve. Örülünk, hogy Szilágyinak sikerült Tarján szerepében kiküszörlülni azt a csorbát, melyet a pénteki est ejtett színészi reputációján; bár hibátlan most sem volt, mert néhol nagyon is színtimentalisan fogta fel szerepét, ami bizton egyáltalán nem illik Tarján hatalmas egyéniségéhez: mindvégig tetszett és egyes jelenetei zajos tapsokat provokáltak. Molnár Vilma a czimszerepben múlt heti multjához híven kedves volt, de ezuttal semmi több; aztán, ha már a lélek-fájdalmat halvány arccal visszatükrözendő egy kis sápasztó pudert használ is, talán ne oly észrevehető nagy mennyiségben — mert természetesség jöjjön el a te országod! Szepesy Szidi nagyobb szerepet kapott, valószínűleg először életében; remélhetőleg nem reflex-

tál rá, hogy méltassuk. A est fénypontja Beckóy „Bilicky“je volt, kifogástalan, kitűnő alakítás. Győző Merlin báró lélektanilag problematikus egyéniségének ábrázolásában, Halassy, mint huszárszázados érde- mel dicséretet. Borbély ismeretes jó szí- nész; igen szép jelenség volt Olaszné Kiss Julia, aki ez estén is megerősítette róla al- kotott jó véleményünket.

Vasárnap Vidor 3 felv. népszínműve: „Apja lánya.“ A „lánya“ Serfőzy volt, a kiról volt már alkalmunk elmondani, hogy magas virtuozitással tudja megalkotni a ma- gyar parasztleány alakját; szép dalai is megtették a kellő hatást. Az apa szerepé- ben Győző szolgált rá, hogy ismét megdi- csérjük, de kétségtelen, hogy mint előző estén, ugy ekkor is Beckóy vitte el a ba- bért, „Forgó Tamás“ szerepében igazi mű- vészetet producálva; csak az nem tetszik nekem, hogy szavakat ismét 3—4-szer, va- lószínűleg a nagyobb magyarosság kedvéért; pedig a magyar ember csak lassan beszél, nem pedig szavakat ismét. Ez természet ellenesség, nem magyarosság. Timárné a házsártos vén asszony személyesítésében vált ki, Borbély, Olaszné, Molnár Vilma, Nagy és Németh jól megállták a helyüket, va- lamint Halassy, akinek ma hallottuk először a baritonját. Hogy a darab — kivéve a kar- zat könnyen lelkesülő publicumát — álta- lán nem tetszett: annak természetesen Vi- dor az oka. Sokat vártunk, keveset kaptunk. Összehord füt, füt, havat, de újságot, a cse- lekmény egységét, biztos lélektani jellem- zést hasztalan keresnél új darabjában.

Hétfőn „A szultán“, Veró György 3 felvonásos operettje — másodszer. Először telt ház, másodszer ürességtől kongó, ami természetes is nálunk, hol csak egy bizo- nyos színházi publicum van, amely képes ugyan egyszer színültig megtölteni az aré- nát, de nem is marad aztán másodszerre! Egyébiránt ilyen szegényes színpadon, mint a mienk, „A szultán“ nem is bírhat nagy vonzó erővel; végre is ilyen bemutatás ugyan a legtávolabbról sem képes felkelteni az illuziót az emberben, mintha a szultán pa- lotájának a belsejét látnók magunk előtt és az ő kísérete állana előttünk. „A szultán“ par excellence látványos operette. A szerep- lőket illetőleg már elmondottuk egy ízben véleményünket és ismétlésbe nem akarván esni csak annyit jegyzünk meg, hogy az előadás a szokottnál kissé vontatottabban ment, ami kétségtelenül a publicum csekély számának tudható be. Ilyenkor a színész sem játszik kedvvel. Egyébiránt a szerep- osztás változatlan volt: a címszerepben Réthy, Roxelaue Serfőzy, Beckóy és Ha- lassy a basák, Kiss Julia Délia, Borbély főemuch, Németh Gaston, stb.

Kedden „A Kapivár“, Gabányi 3 fel- vonásos, állítólagos vigjátéka, amelyik ugyan minden lehet inkább, csak vigjáték nem. Ad nomen „kapi“ — Győző ábrázolta az öreg Kapit, de nézetünk szerint teljesen hi- bás felfogással; ő ugyanis egy nevetséges, gyámoltalan öreg urnak fogta fel, pedig Kapi jellemében van sok raffineria, sőt sok- szor energia és karakterének nem a gyen- geség az egyedüli jellemvonása. Kapiné — ferjének második neje, Szepessy Szidi volt; vajha ne nősült volna az öreg Kapi másod- szor! Akkor talán nem láttuk volna Sze-

pessyt a színpadon. Szilágyinak, ugylátszik, a legjobb szerepeihez tartozik a „Balassa Imre“, mert e szerepében valóban olyannak mutatta magát, amilyennek mondta a líre. Márkus Ilona és Molnár Vilma aranyos két szerelmes leány volt, Timárné pedig csak újóláig igazolta, hogy igen ügyes komika. Borbély, mint Pál Mózes, meglehetősen színtelen és semmit mondó; igaz, hogy nem annyira ő, mint inkább a szerepe az oka, amelynek nincsen határozott jellege, hanem libeg a komoly és komikus között. Kiss Ju- lia, Halassy, Beckóy kisebb és könnyebb szerepekben álltak meg, ellenben Nagy Gyula egy szikrányi érzést sem tudott se- hol önteni szavaiba.

Szerdán „Szegény Jonáthán“, ope- rette 3 fonásban Milóckertől. A címszerep- ben Halassy mutatta be igen szép operette- baritonját; ha a hangjához hozzávesszük még azt a gondosságot és kifogástalan üg, es- séget, mellyel szerepét mindvégig játszotta, csak csatlakozhatunk a sűrű tapsokhoz, me- lyekkel a közönség őt kifüntette. Molly sze- repében elragadó volt Serfőzy; igen szépen énekelt, végtelenül ügyes és routineirozott játékát pedig zajos tetszés követte. Harriet szerepében sokat tapsolták Réthyt, kinek hangja tiszta és csengő; a „Lennél-e ked- vesem“ dalt különösen kiváló-bájjal énekelte. Beckóynak Quickly impresszárió szerepében nem volt szerencsés estéje; megölte a rossz hangja a kitűnő komikust. Hanem igaz is, egy szivességre kérjük: sziveskedjek azon tenoristák közül, akik fölött mint impresszárió állítólag rendelkezik, egyet adni — Németh helyett, mert így nem volt élvezhető Van- dergoldunk. O. Kiss Julia, Győző, Timárné mozdították elő még az est sikerét. A zene- kart kifogástalanul vezette Simándi kar- mester.

Csütörtökön „Brankovics György“ Ober- nyik hazafias irányu 5 felvonásos drámája A címszerepben Pesti Thász Lajos mutatta be magát igen ügyes színésznek; a nemes méltóságú fejedelmet, a gyenge aggot, a bosszuálló apát egyaránt hűen és öntudatos alakítással ábrázolta, különösen jó volt a harmadik felvonásbeli jelenetében, valamint az ötödikben amit, legjobban bizonyít az, hogy nem egy szem könnyezte meg a szerb despota tragikus sorsát. Ugyancsak először láttuk Demeny Albertet, aki mint Amurat szultán érzelmes, nuancirozott játékával, szép szavallatával határozott tetszést aratott. Óhajtuk, hogy Pestivel együtt minél több- ször lássuk a színpadon. Márkus Ilona Bran- kovics szerencsétlen leányának, Marainak volt személyesítője, ezuttal is megerősítve azon elismerő dicséreteket, melyeket róla már elmondottunk. Molnár Vilma és Szilágyi kis szerepekben ugyan, kifogástalanok vol- tak, de a rendező valamennyi híradót olyan emberek közül válogassa, akik tudnak folyé- konyan beszélni; mert szerénytelenség ugyan de még ezt is megkívánjuk úrtól, szolgáltól egyaránt.

N. S.

A hétről.

(Fővárosi levél.)

Ha hinni lehet a felhivatalos jelenté- seknek (s ezuttal nagyon szívesen hinnénk) szelidül a „fekete asszony“. Am még így

szelidebb formájában pusztit kegyetlenül. Különös Isten csodája, hogy ezuttal kerülni látszik Budapestet s mindössze Ó-Budára ijesztett rá egy kicsit. De az ó-budai két- három koleraeset éppen elég volt arra, hogy az összes felsőbb és középiskolákat meg ne nyissák s a diákok vakációját meghosszab- bitsák októberig. Persze mindez az utolsó pillanatban történt, amikor a diákság nagy része feljött Budapestre s talán mondanom se kell, hogy az egyetemi polgárság nem szaladt haza, hanem itt élvezi a vakációját. Most még van pénz s addig, amíg van pénz, a diák népség nem azt tartja, hogy „minde- nütt jó, de legjobb otthon“ de ezt: minde- nütt jó, de legjobb a — Fiume kávéházban.

Már akinek telik erre. Mert még az év elején sem telik erre mindeniknek. Sok szegény diák, rettentő sok. S nincs a világ-u egyetem, hol annyira magukra volnának ha- gyatva a szegény fiuk, mint a budapesti egyetemen. Annak idejében a Magyar Hírlap megdöböntő adatokat közölt az egyetemre járó ifjak rettentő nélkülözéseiről s mindjárt meg is pendítette egy „mensa academica“ felállításának az eszméjét. Egy diák-otthon létesítését, ahol a szegényebb sorsu diák ingyen, a kevésbbé szegény lehető legol- csóbban kapjon ebédet, vacsorát; egy kel- lemes diák-otthont, hol valamennyien jól érezzék magukat s ne legyenek utalva a füstös kávéházra.

A szép eszme nem aludott el; felka- rolták maguk az egyetemi polgárok s most rektor vezetése alatt intéznek szótatot a művelt magyar társadalomhoz, hogy ez er- kölcsei és anyagi támogatásával mentse meg az elzüléstől a következő művelt társadalmat.

Való igaz, hogy ez a „művelt magyar társadalom“ sok oldalról van igénybe véve, hisz minduntalan adakoznia kell tűz- és vízkárosultaknak, különböző humános egye- sületeknek, de az is igaz, hogy ezuttal va- lóban az utánunk következő generáció meg- elevenítéséről van szó s a kinek van egy fölös fillérje, ettől a nemes és mindenek fölött hazafias céltól nem szabad sajnálnia. A sok minden baj és nyomoruság közepett is táncolunk egyre s táncolunk mindenféle célra, néha haszontalanra is. Táncoljunk a szegény diákokért is. Így is összejöhet szép summácska. Aztán ott vannak főpapjaink, fő- uraink. Mi nekik egy pár ezer forint, ha pláne nem is honvéd-szoborra vagy szabad- ságszoborra kell megnyitni az erzsényüket. A diákoknak való adakozásban, istenemre, nincs semmi illoyalítás.

Soha nem volt nagyobb szükség arra, hogy a művelt magyar társadalom össze- tartson, mint ez idő szerint s hogy se azt tudakoljuk egymásról: nemes-e, paraszt-e a származása, keresztény-e vagy zsidó-e a vallására, hanem hogy jó magyar hazafi-e? Mert im, akit Isten vaksággal meg nem vert láthatja, hogy e hazában lakó összes nem- zetiségek elkeseredett ellenségei mindennek ami magyar. Csak most ítélte el két haza- áruló oláhot a kolozsvári esküdtszék s e hét végére még öt hazaáruló sajtópöre van ki- tűzve tárgyalásra, szintén a kolozsvári es- küdtszéknel. S nem nagyon is figyelemre- méltó jelenség-e, hogy az oláh hazaárulót panszláv fiskális védelmezi meg? S hogy a szászokról is megemlékezzem egy füst alatt,

nem figyelemreméltó jelenség-e, hogy egy erdélyi szász pap visszatartja a szegény eklézsiájának küldött harmoniumot, visszatartja az ajándékozó Magyar Hirlap-nak őszinte, szép és nyilvánosságra hozott kérése után is s most meg azzal tüntet, hogy már kapott Németországból ócskább harmoniumot ugyan, de ez neki kedvesebb, mint a magyar ajándék. Nem csattanós bizonyítéka — ez annak, hogy valamiként az oláhok Románia, azonképpen a szászok a nagy Németország felé kacsintgának s nem nézik többnek e hazát egyszerű lakóhelynél, ahol különben igen jól érzik magukat, miután véletlenül éppen a legjobb fekvésű földet bíráják Erdélyben a szászok is, az oláhok is, míg a székely kénytelen kivándorolni sovány földjéről!

Ily körülmények közt magunk ellen való nagy bünt követnénk el, ha össze nem tartanánk s éber szemmel nem örködnénk ellenségeink minden mozdulatára. De velünk született betegség az indolencia s im látjuk, hogy míg a nemzetiségek magyarosító törekvésekkel rágalmaznak, azalatt szép suttymban Biharban és Aradon oláhosiítják a magyart, Mosonyban pedig — ez a legujabb fölfedezés — germanizálják. S történik pedig mindez azért, mert mi megbizunk a törvények végrehajtásában, annak ellenőrzésében, s míg nyugodtan pipázunk abban a hitben, hogy minden rendben van, hisz csak most olvastuk X. főispán, Y. alispán, Z. tanfelügyelő hazafias frázisoktól duzzadozó pohárköszöntőjét, azalatt az oláh pópák szép eszendősen folytatják aknamunkájukat, markukba nevetvén.

Mindezekről a dolgokról azonban nagy valószínűséggel eleget, nagyon is eleget olvasott a t. publikum s nyilván kíváncsi arra, hogy mi történt Budapesten. Magam is azt hiszem, érdekesebb a Jaszenszky

ügyész és az oláh hazaárulók közt folyó bíráskodásnál a Pierri és Robinetti mérközése a hippodromban s ennek érdekességét legfőbb az esőkkenti, hogy egyik este a görög nyomkodja földhöz a talián vállát, a másik este meg a talián a görögöt. Sőt nagyon könnyen elterelődhetik a figyelem a görög és talián viadorokról, mióta a Somossy-orfeumban két leány, hozzá nővérek Pierri-Robinotteskodik. Hiszen a nagyvárosi publikumnak még csak ez hiányzott, hogy a gyöngé női nem mutogassa az erejét. Ha semmi egyéb nem e világon, egy zsufolt házat jelent, olyat, melyet méltán megirigyelhetett e héten a nemzeti színház a (salódások, néhai való jó Kisfaludy Károly vígjátékának előadásán. Hja kegyelet ide, kegyelet oda, a mai publikumnak már egyéb kell s az n. n. kegyelotes előadásokra ma már csak a szinkritikusok járnak el, konstataálni az üres házat.

A nemzeti színház különben is szerencsetlenül kezdi az őszi szezont. Míg a népszínház vidéki primadonnákkal pótolja a beteg Küry Klárát és így is van publikuma bőven, a nemzeti színház nem pótolhatja a Jászaiakat, a Márkusokat, s így aztán azt aqlat elő, a mit lehet. A hosszú vakáció eredménye egy sereg beteg színész és színésznő. Azt hiszem, hogy csakugyan a hosszú vakációba betegedtek bele a nemzeti színház tagjai. Mert nincs az az intézet, nincs az a hivatal, mely az ő elő- és hátra-mozdítóinak oly hosszú vakációt (és oly nagy fizetést) adna, mint a nemzeti színház meg az opera, mely még mindig zárt ajtóik mögött alussza észbe átnyult nyári almat.

Ellenben az ó-budai, budai és a városligeti szinkörök tagjai, kik télen-nyáron játszanak, mind a legjobb egészségnek örvendenek. Hja, ezeknek egészségeseknek kell lenniök, különben nem jár fizetség.

Gondolom, ha egy szerződöttnek a nemzetieket is, mindjárt ritkábban jelenének meg a színlapon az orvo-i bullettinek.

Bizony nem is kell ahhoz Sanyaró Vendélnék lenni, hogy az ember megirigyelje a „nagy” művészek és művésznők rettenő vagyoni állapotját.

Székely Huszár.

Felolós szerkesztő: Deutsch Arthur.
Társzerkesztő: Neu Sándor.
Kiadó-tulajdonos: Samuel A.

HIRDETÉSEK

Legjobb övöszer a kolera és egyéb fertőző betegségek ellen!
A nm. m. kir. belügyminiszterium 8170/93. számú körrendeletével ajánlva.

TÖKÉLLETES FERTŐZŐTLENÍTÉS.
Teljesen szagtalan! Önműködő tözeggzőrő közetek! Belsődi és külsőli szabdalmak! Szobai árnyékszékék mindenféle tetszetős alakban. Árnyék berendezések, korházak, lakanyák, iskolák, szállodák, iparvállalatok, stb. stb. részére.

Magyar Tűz- és Műtrágya-Ípari Társaság, Budapest, Zrínyi-utca 3.
Igazgatóság, BUDAPEST, Zrínyi-utca 3.

Fertőtlenítő és szagtalanító tözeggzőrő! Tözegalom! Mindennemű tözeggzőrő-mány nagy raktár. **Különlegesség:** emberi és városi hulladékok ipari és háztartási értékesítése. Város tisztítási és elfuvarozási vállalatok szervezése. Műtrágyagyártás. Képes árjegyzékkel, részletes tervekkel és költségvetéssel szívesen szolgál az igazgatóság.

ZACHERLIN

V I S Y Á Z A T A

I P U S V I L P S V A O G

Vevő... Nekem nem kell kinyitott rovarper; mert én Zacherlint kérem! ezt a kiváló szert méltán dícsérik, mint a legeslegjobb eszközt mindenféle rovar ellen, azért veszek én csak lepecsételt üveget Zacherlin névvel.

Kapható:

Szarvas: Nyácsik S. utóda, Réthy Sándor, Kmetz Mihály.	Mezőtur: Schreiber Izidor
M. Berény Pilz Márton.	Turkeve: Friedmann Gy.
	Gyoma: Scheiber Adolf uraknál

10 méterre
1 kgr.
1 frt 50 kr.

Minden előbbeni szint betakar.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mosás alatt i használatának, mivel a kellemetlen szag és a laza, ragadós szaradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerültesik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgygal feltörölhető, anélkül, hogy ulvasztóat fényt. Még kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt,
szargásharűt és mahagonibarnát, mely akár csak az olaj festék fűdi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden feltét, korábbi mázolást stb; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen)
új pallókra és parketre, mely o-pan fényt ad. Különösen parketre olajfestékekkel már bomázult egúzen új pallókra való. Csak fényt ad, onnéforva nem fűdi el a féműt.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzet méter. (két középnyagú szobára való; 5 frt. 50 kr., vagy 9/2 márcs.)

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol kaptak vannak, ide küldendők. Mintaműsölések és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A hávásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyűrt logóra, mivel ezt a fűdőt mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utánozóknak és hamisítójak, s sokkal rosszabb, s gyáran a ednek ma, nem felelő műsölés-ten hoztak forgalomba.

Christoph Ferenc,
A palló szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedűl gyártója,
Prága, K. **Berlin.**

Kapható Szarvason:
Nyácsik S. utódánál.

323 vhsz.
1893.

Üzlethelyiség bérbeadása.

BENCZUR GYULÁNAK

a Belicey-uton levő házában egy

üzlethelyiség

mellette levő mellékszobával s egy tá-
gas raktárhelyiséggel kedvező körü-
lek mellett bérbe kiadó.Értekezni lehet az iránt **Benczur**
Sándor urnál.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bír. végrehajtó köz-
hirre teszi, hogy a szarvasi kir. járásbíró-
ság 1892. évi 222 kp. sz. végzésével dr. Haviar
Gyula ügyvéd által képviselt Pličovszki
András felperes részére ifj. Kepenyés György
alperes ellen 50 frt — kv. tőke és jár. erej.
elrendelt kiel. itési végrehajtás folytán al-
perestől lefoglalt 605 frt — krra becsült
ingókra a szarvasi kir. járásbíró-ság 222 kp./92
sz. végzésével az árverés elrendeltetvén,
annak az összes felülfoglaltatók követelése
erejéig is, a mennyiben azok törvényes zá-
logjogot nyertek volna alperes lakásán a
csabaesüdi puszán Szórhalom alatt lendő
megtartására határidőül **1893. évi szeptem-
ber hó 11-ik napjának d. u. 4.**

órája kitűzetik, a mikor a bíróság le-
foglalt két ló, egy kocsit, egy tehén, 50 mé-
ter mázsányi buza és 30 darab liba és egyéb
ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfi-
zetés mellett, szükség esetén becsáron alól
is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárve-
rendő ingók vételarából a végrehajtató kö-
vetelését megelőző kielégítettséghez tartanak
jogot, a mennyiben részükre korábban esz-
közöltetett foglalás és ez a végrehajtási jegy-
zökönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi
bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alul-
írt kiküldöttnél írásban adják be, vagy szó-
val jelent-ék be.

A törvényes határidő a hirdermény ki-
függését követő naptól számítatik.

Szarvas, 1893. aug. hó 30-ik napján.

Holcsy Arnold

kir. bír. végrehajtó.

Kiadó lakás.

Özv. Örtl Ferenccé kényes-utca 174. sz.
a. házában két szoba s október hó 1-től
havonként is kiadó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Máriaczei Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nékülözhetetlen és általánosan ismeretes
házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet,
telifűtés, savanyu felbőgés, hasmenés, gyomorfégés, felesleges nyálkákivá-
lasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, székücs.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a mennyiben ez a gyom-
mortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok
és hámorholdáknál.

Említett bajknál a **Máriaczei gyomor-cseppek**
évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizo-
nyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással
együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni!
Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek bur-
kolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával
(G. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomor-cseppek** valóban kaphatók.

Szarvason: **Holcsy Arnold** gyógyszerházaiban
Kunszentmártonban: **Szűcs István** Király. és Re-
métey **Dezso** gyógyszerházaiban. 45-8

Rövidített levél- vagy sllrgönyozim :
GAZDASÁGI GÉPGYÁR BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR

GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZÉNY-TÁRSULAT
BUDAPESTEN.

Gyártelep: Külső váci-út 7. szám.

Ki mint vet:

úgy arat.

Minden gazda, aki a legelőnyösebb
szerkezetű **vetőgépek** beszerzése iránt
érdeklődik, kimerítő felvilágosítást nyer-
het gyárunk igazgatóságánál.

Terjedelmes árjegyzékekkel a gazdaság
összes ágazatában szükségeslendő gépezetekről
díjmentesen szolgálunk.

GUTHRIE és MÜLLER

malomépítészeti. gépgyár és vasöntöde
BUDAPESTEN

Gyár: V., külső váci út 70. szám.

Trieur és lyukazási osztály.

Árjuk az általunk gyártott több mint 200,000 példányban elterjedt
Trieurek: a konkoly és búkkönynek a buza, arpa vagy rozs közül kiválasztására
Trieurek: a zabnak a buza közül kiválasztására.
Búza és árpaosztályozó gép: a mely a magvakat nagyságuk szerint osztályozza
nagy választékban készlet olesó áron.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve káldatnak.

Ismet eladók megtehető kedvezményben részesülnek. Gyárunk továbbá gőzgépeket, vi-
zikerekereket, teljes malomépítészeti és más malom részére; továbbá szerszámgepeket a vas és örecek
megdolgozására.